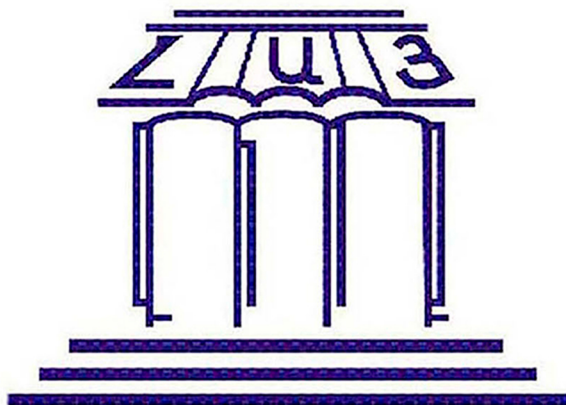

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտերձագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

დამუშავა სავალდებულო დადგენილებათა გამოცემისა და დადგენი-
ლებათა დაკრძოვისათვის პასუხისმგებლობის შესახებ.

საქ. ხსრ სახალხო კომისართა საბჭოს და ეკონომიური საბჭოს საქმეთა მმართველობის გამოცემა.

ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՊԱՐՏԱԴԻՐ ՎՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՅԵՎ ԱՅՍ ՎՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԸ ԽԱԽՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Հաստատված է Համայն Վրաստանի Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեի յոթ Կարգադրանքի ժողովրդական Կոմիտեաների նորհրդի 1931 թ. սեպտեմբերի 17-ի վարդապետ (ՎՊՊՆ) 1931 թ. № 20, հոդ. հոդ. 206, 208), փոփոխություններով մինչև 1933 թ. հունիսի 15-ը)։

I. ԴԱՐՏԱԴԻՐ ՎՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

1. Ժողովրդական կոմիսարիատներն և նրանց հավատարեցրած կենտրոնական հիմնարկությունները, ռայոնական գործադիր կոմիտեները քաղաքային խորհուրդները իրավունք ունեն հրատարակել պարտադիր վորոշումներ, այս վորոշումները համապատասխան տերրիտորիայի սահմաններում բնակչության համար, նաև հիմնարկությունների, ձեռնարկությունների և կազմակերպությունների համար սահմանում են վորոշ պարտավորություններ, վորոնց խախտումը մեղապարտների համար առաջ և բերում պատասխանատվություն վարչական կամ դատական կարգով:

2. Պարտադիր վորդույններ հրատարակելու համար լիազորված մարմինների բաժինները, կառավարչությունները և այլ մասերը, նաև որեւէ ուժ հիշած հիմնարկություններն՝ իրավունք չունեն հրատարակելու պարտադիր վորդույններ, իսկ անհրաժեշտության դեպքերում պետք և ղիմեն համապատասխան մարմիններին՝ միջնորդելով հրատարակել պարտադիր վորդույններ:

3. Պարտադիր վորոշումներ հրատարակելու համար լիազորված մարմինները (հոդ. 1) չեն կարող պարտադիր վորոշումներ հրատարակելու իրենց իրավունքը փոխանցել ստորադաս մարմիններին կամ պարտադիր վորոշումների հրատարակութունը հանձնել յենթակա հիմնարկութ լուսներին:

4. Պարտադիր վորոշումները հպետք է հակասեն որենքներին, իսկ իշխանության ստորագրաս և տեղական մարմինների պարտադիր վորոշումները — նաև իշխանության վերադաս և կենտրոնական մարմինների վորոշումներին, հրահանգներին և այլ ակտերին կամ հպետք է կրկնեն հիշյալ ակտերի բովանդակությունը:

41. Իշխանությունն ստորադաս և տեղական մարմինները չեն կարող պարտադիր վորոշումներ հրատարակել, յիթե նույն հարցերի մասին վորոշումներն հրատարակել իշխանություն վերադաս կենտրոնական մարմինները և պարտադիր չեն կարող հրատարակել իշխանություն վերադաս կենտրոնական մարմինները:

վորոշումներում նախատեսել են խախտողների համար քրեական, վարչական կամ կարգապահական պատասխանատվութիւն, բացի այն դեպքերից, յերբ հենց սույն ակտերում կան ուղղակի ցուցմունքներ ստորագրաս և տեղական մարմինների կողմից պարտադիր վորոշումներ հրատարակելու մասին:

[1933 թ. ապրիլի 18-ին (Ո. Ժ. 1933 թ. № 12, հոդ. 148)]:

Ծանոթութիւն.—Այն դեպքում, յերբ իշխանութիւն վերադաս կամ կենտրոնական մարմինը հրատարակում է ակտ այնպիսի հարցի վերաբերյալ, վորը կարգավորվում է իշխանութիւն ստորագրաս կամ տեղական մարմնի պարտադիր վորոշումով, այս պարտադիր վորոշումը համապատասխան մասում կորցնում է իր ուժը և այս վորոշումը հրատարակող մարմինը պարտավոր է փոփոխել կամ վերացնել իր պարտադիր վորոշումը:

[1933 թ. ապրիլի 28-ին (ՎՍԽՀ Ո. Ժ. 1933 թ. № 12, հոդ. 148)]:

5. Ժողովրդական կոմիսարիատներն և նրանց հավասարեցրած կենտրոնական հիմնարկութիւններն իրավունք ունեն հրատարակել պարտադիր վորոշումներ միայն այն հարցերի վերաբերյալ, վոր հատկապես նշած են որենքում:

6. Ռայոնական գործադիր կոմիտեներն և քաղաքային խորհուրդներն իրավունք ունեն հրատարակել պարտադիր վորոշումներ հետևյալ հարցերի վերաբերյալ՝

I. Ընդհանուր կառավարչութիւն բնագավառում

ա) հեղափոխական կարգի և հասարակական ապահովութիւն պահպանութիւն մասին:

բ) պետական, հասարակական և մասնավոր գույքի պահպանութիւն մասին:

գ) տնային բանվորների և գիշերապահների ծառայութիւն մտցնելու մասին:

դ) տարերային աղետների դեմ (հեղեղումներ, հրդեհներ և այլն) պայքարելու մասին:

II. Սոցիալ-կուլտուրական միջոցառումների բնագավառում

ա) ընդհանուր սկզբնական պարտադիր ուսուցում մուծելու մասին:

բ) անգրագիտութիւնը վերացնելու մասին:

գ) բնակչութիւն առողջութիւն պահպանութիւն մասին (սանիտարական կանոնների պահման, բնակավայրերն առողջացնելու համար միջոցա-

ռուքներ անցկացնելու մասին, հասարակական սննդի, բնակչութիւն գոյութիւն սանիտարականացողային պայմանների, հիվանդութիւնների դեմ պայքարի մասին:

III. Տեղական բարեկարգութիւն բնագավառում

ա) քաղաքային բնակավայրերում սալահատակները, մայթերը, ջրմուղու ցանցը և կեղտաջրի խողովակները բարեկարգութիւն մեջ պահելու մասին:

բ) տների ձևատներին համարային նշաններ կպցնելու, սանդուղքները լուսավորելու մասին:

գ) շենքերի և նրանց մասերի նորոգման և վերականգնման մասին և այնպիսի շենքերն և նրանց մասերը քանդելու մասին, վորոնք սպառնում են փլշել:

դ) տանիքների ձյունը մաքրելու մասին:

յե) անտառները, պարկերը, սկվերները, մարզերն և առասարակ ծառատունկերը փշանալուց, կործանելուց և արածավերից պահպանելու մասին. անտառներից, պարկերից, սկվերներից և այլ ծառատունկերից ոգտվելու կարգի մասին:

IV. Բնակարանային տնտեսութիւն բնագավառում

ա) մասնավոր տներում բնակելի տարածութիւնները կոմունալ ֆոնդի ոգտին գրավելու մասին, որենքով վորոշած սահմաններում:

բ) անցնող զորքերին բնակարանների միջ տեղավորման մասին:

գ) բնակչութիւնը տարերային աղետների դեպքում բնակարանների միջ տեղավորելու մասին:

V. Գյուղական տնտեսութիւն բնագավառում

ա) պարտադիր ագրոնոմիական կանոնների մասին:

բ) պաճարախտների և գյուղական տնտեսութիւն ֆիսսարարների դեմ պայքարի մասին:

VI. Զեռնարկութիւններ, արդյունաբերութիւն և առևտրի գործունեյութիւն կարգավորման բնագավառում

ա) հասարակական ոգտագործման ձեռնարկութիւնների (տրամվայների, ավտոբուսների, ճաշարանների, պանդոկների, թեյարանների, հյուրանոցների, գիշերային ապաստարանների, բաղանիքների, լոգարանների, վարսավիրանոցների և այլն) բացման և գործունեյութիւն մասին:

բ) թատրոններ, կինոներ, ակումբներ, խաղատներ և այլ հասարակա-

կան տեղեր բաց անելու-փակելու կարգի և ժամանակի և նրանց մեջ կարգ պահպանելու մասին.

գ) առանձին կոմունալ ձեռնարկությունների արտադրանքի սպառումը կարգավորելու մասին.

դ) հիմնարկությունների և ձեռնարկությունների համար տաքացնելու ժամանակաշրջան սահմանելու մասին.

յե) ուտիլիումքը պատշաճ կազմակերպությունների կողմից հավաքելու, պահելու և հանձնելու կարգի մասին.

զ) առևտուր անելու, մասնավորապես առևտրի համար տեղ, ժամանակ և կարգ սահմանելու մասին, նաև շուկաներում և տոնավաճառներում և առևտրի համար սահմանած այլ տեղերում կարգ մտցնելու մասին.

ե) անասնի և մսի առևտրի վրա հատուկ վետերինար-սանիտարական հսկողություն սահմանելու մասին, միսը դրոշմելու մասին (այն վայրերում, վոր վորոշում է հողագործության ժողովրդական կոմիսարիատը, համաձայնության գալով մատակարարման և առողջապահության ժողովրդական կոմիսարիատների հետ):

VII. Տրանսպորտի բնագավառում

ա) ճանապարհային շինարարության մասին—որենքով վորոշած սահմաններում և տեղական նշանակություն ունեցող ճանապարհների և ճանապարհային կառուցումների պահպանության մասին.

բ) տեղական տրանսպորտի կողմից մատուցվող ծառայությունների համար սակ սահմանելու մասին:

Այն հարցերի մասին, վոր չեն հիշված սույն հոդվածի մեջ, ռալոնական գործադիր կոմիտեներն և քաղաքային խորհուրդները կարող են հրատարակել պարտադիր վորոշումներ միայն այն դեպքերում, յերբ այդ հարցերի վերաբերյալ պարտադիր վորոշումներ հրատարակելը վերապահված է նրանց հատուկ որենքներով, կամ Համավրացական կենտրոնական Գործադիր կոմիտեի և Վրաստանի ՍՍՀ Ժողովրդական կոմիտեների Սորհրդի հատուկ վորոշումներով:

[1932 թ. մայիսի 5-ի (ՎՍՍՀ, Ո. Ժ. 1932 թ. № 13, հոդ. 89), 1932 թ. մայիսի 13-ին (ՎՍՍՀ, Ո. Ժ. 1932 թ. № 13, հոդ. 90), 1932 թ. նոյեմբերի 22-ին (ՎՍՍՀ, Ո. Ժ. 1933 թ. № 1, հոդ. 1), 1932 թ. ապրիլի 28-ին (ՎՍՍՀ, Ո. Ժ. 1933 № 12, հոդ. 149)]:

7. Պարտադիր վորոշումները, բացի սույն հոդվածի 2-րդ մասում նշած բացառություններից, հրատարակվում է մի տարուց վոշ ավելի ժամանակով, հաշվելով նրա կիրարկության զնկու որից: Ներգործության ժամկետը անցնելուց հետո պարտադիր վորոշումը կորցնում է իր ուժը:

Ժողովրդական կոմիսարիատների և նրանց հավասարեցրած կենտրոնական հիմնարկությունների պարտադիր վորոշումները, իսկ ռալոնական գոր-

ծադիր կոմիտեների և քաղաքային խորհուրդների պարտադիր վորոշումներից այնպիսիները, վորոնք վերաբերվում են 1) հեղափոխական կարգի և հասարակական ապահովության պահպանությանը (հոդ. 6., հատվ. I, կետ «գ»), 2) բնակչության առողջապահության (հոդ. 6, հատվ. II, կ. «գ») և 3) բարեկարգության (հոդ. 9, հատվ. II) կարող են հրատարակվել և մի տարից ավելի ժամանակով և կարող են գործել մինչև նրանց վերացնելը և այդ մասին պետք է հիշատակվի պարտադիր վորոշման մեջ:

Այն պարտադիր վորոշումները, վորոնք հրատարակված են չնշելով նրանց ներգործության ժամկետը, կամ առանց հիշատակելու, վոր վորոշումը գործում է մինչև նրա վերացնելը, համարվում են հրատարակած մի տարի ժամանակով:

[1933 թ. ապրիլի 28-ին (Ո. Ժ. 1932 թ. № 12, հոդ. 148)]:

8. Պարտադիր վորոշման մեջ պետք է նշած լինի՝

ա) նրա անվանումը «պարտադիր վորոշում».

բ) նրա հրատարակող իշխանության մարմինը.

գ) հրատարակության ժամանակը—տարին, ամիսն և որաթիվը.

դ) այն տերիտորիան, վորի վրա տարածվում է նրա ներգործությունը, ընդ սմին նա կարող է տարածվել հրատարակող մարմինն յենթակա ամբողջ տերիտորիայի վրա, կամ այդ տերիտորիայի մի վորոշ մասի վրա, վորը ճշտությամբ ցույց է տրվում պարտադիր վորոշման մեջ:

յե) այն անձանց, հիմնարկությունների, ձեռնարկությունների և կազմակերպությունների շրջանը, վորոնց վրա տարածվում է վորոշումը, ըստ վորում վորոշումը կարող է տարածվել սովյալ տերիտորիայի ամբողջ բնակչության և նրա վրա գտնվող հիմնարկությունների, ձեռնարկությունների և կազմակերպությունների վրա, թե նրանց վորոշ խմբերի վրա.

զ) վորոշումով սահմանած պարտավորությունները.

ե) պատասխանատվությունը նրանց խախտման համար—առաջ է բերում այդ խախտումը պատասխանատվություն վարչական կարգով թե՞ քրեական կարգով (հոդ. 13), նշելով պատժի չափը և տեսակը, վոր կարելի չեղնել խախտողի վրա և որենքը, յեթե պատիժը սահմանված է վերջինի կողմից:

ը) քանի ժամանակով է նա հրատարակված (հոդ. 7) և ինչ ժամանակից է նա ուժի մեջ մտնում (հոդ. 9).

թ) այն մարմինները, վորոնց վրա դրվում է պարտադիր վորոշման կատարման հսկողությունը:

Պարտադիր վորոշումը պետք է ստորագրի նրա հրատարակող մարմնի ղեկավարը, իսկ ռալոնական գործադիր կոմիտեների և քաղաքային խոր-

հուրդները վերոշումները նաև այս կոմիտեների և խորհուրդների քարտուղարները:

[1933 թ. ապրիլի 28-ին (Ո. Ժ. 1933 թ. № 12, հոդ. 148)]:

9. Պարտադիր վորոշումը պետք է հրապարակվի ի հանուր գիտություն, տպագրելով մամուլի պաշտոնական թերթում (վորտեղ նա հրատարակվում է), կամ փակցնելով տեսանելի տեղերում, (հիշատակելով փակցման ժամանակը), ինչպես որինակ, ռազոնական գործադիր կոմիտեների, քաղաքային և գյուղական խորհուրդների շենքերի վրա, փողոցներում, հրապարակներում և հասարակական այլ տեղերում, և որենքի ույժ է ստանում տալն որ անցնելուց հետո, հաշվելով նրա հրապարակման օրից, յեթե պարտադիր վորոշման մեջ չի նշած ավելի ուշ ժամկետ:

Անհետաձգելի դեպքերում, ինչպես որինակ՝ տարերային դժբաղդություններ, համաճարակների դեմ պայքարի դեպքում, անցնող գործերի բնակարաններում տեղավորելու դեպքում և այլն թույլ է տրվում պակասացնել վերև մատնանշած ժամկետը, նաև պարտադիր վորոշումը կիրարկության դրանել նրա հրապարակման օրից, սակայն պարտադիր վորոշումը չի կարող կիրարկության դրվել նախ քան նրա հրապարակումը:

Գյուղական խորհուրդները ընտրողների ժողովներում պետք է կարգան այն պարտադիր վորոշումները, վորոնց ներգործությունը տարածվում է տվյալ գյուղական խորհրդի տերիտորիայի վրա:

[1933 թ. ապրիլի 28-ին (Ո. Ժ. 1933 թ. № 12, հոդ. 148)]:

10. Ստորագրելուց հետո պարտադիր վորոշումների պատճենները յեւրեք օրվա ընթացքում պետք է ուղարկել ի տեղեկություն՝

ա) ժողովրդական կոմիտարիատների և նրանց հավասարեցրած կենտրոնական հիմնարկությունների վորոշումները—Համայն Վրաստանի Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեի Կազմակերպչական բաժնին և հանրապետություն ղատախաղին.

բ) ռազոնական գործադիր կոմիտեների և ինչպես ինքնուրույն վարչատնտեսական միավորներ զատված քաղաքների քաղաքային խորհուրդների պարտադիր վորոշումները—Համայն Վրաստանի Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեի Կազմակերպչական բաժնին և ռազոնական ղատախաղին.

գ) ռազոնի մեջ մտնող քաղաքների քաղաքային խորհուրդների պարտադիր վորոշումները—Համապատասխան ռազոնական գործադիր կոմիտեի նախագահությունը և ռազոնական ղատախաղին:

11. Պարտադիր վորոշումները կիրառելու համար հրահանգները հրատարակում են իշխանություն նույն մարմինները, վորոնք հրատարակում են պարտադիր վորոշումները:

12. Առանձին կանոններով են կարգավորվում պարտադիր վորոշումների հրատարակությունը՝

ա) այն վայրերում, վորտեղ մտցրած են հեղափոխական կարգի պաշտպանություն արտակարգ միջոցներ բացառիկ կամ պատերազմական դրություն ձևով (ՎՍՍՀ Ո. Ժ. 1929 թ. № 22, հոդ. 250).

բ) գյուղական խորհուրդների կողմից հրատարակվող պարտադիր վորոշումները.

գ) զատված կուրորտների տերիտորիայի վրա:

[1933 թ. ապրիլի 28-ին (ՎՍՍՀ Ո. Ժ. 1933 թ. № 12, հոդ. 148)]:

II. ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆ ՊԱՐՏԱԴԻՐ ՎՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԸ ԽԱՆՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

13. Պարտադիր վորոշումները խախտելու համար պատասխանատվությունը սահմանվում է՝ ա) որենքով (զատական կամ վարչական) կամ բ) պարտադիր վորոշումով (վարչական), որենքով նախատեսած սահմաններում:

Ծանոթություն:—Հիմնարկությունների, ձեռնարկությունների և կազմակերպությունների պաշտոնյաները պարտադիր վորոշումները խախտելու համար կրում են պատասխանատվություն մասնավոր անձանց հավասար.

14. Յեթե որենքում չկան հատուկ նշանակություններ, պարտադիր վորոշումներով նրանց խախտման համար սահմանվում են հետևյալ վարչական պատիժները՝

ա) տուգանք.

բ) հարկադիր աշխատանքներ:

15. Պարտադիր վորոշումներով վարչական պատիժները (հոդ. 14) նշանակվում են հետևյալ սահմաններում՝

1) ժողովրդական կոմիտարիատների և նրանց հավասարեցրած կենտրոնական հիմնարկությունների պարտադիր վորոշումներով՝ տուգանք մինչև հարյուր ռուբ. կամ հարկադիր աշխատանքներ մինչև մի ամիս ժամանակով.

2) ռազոնական գործադիր կոմիտեների և իրեն ինքնուրույն վարչատնտեսական միավորներ զատված քաղաքների պարտադիր վորոշումներով՝

ա) քաղաքներում և քաղաքային տիպի ավաններում կատարած խախտումների համար—տուգանք մինչև հարյուր ռուբլի կամ հարկադիր աշխատանքներ մինչև մի ամիս ժամանակով.

բ) գյուղական վայրերում կատարած խախտումների համար—տուգանք մինչև հիսուն ռուբլի կամ հարկադիր աշխատանքներ մինչև տասն և հինգ օր ժամանակով.

3) ռազոնների կազմի մեջ մտնող քաղաքների քաղաքային խորհուրդների պարտադիր վորոշումներով՝

տուգանք մինչև հիսուն ռուբլի կամ հարկադիր աշխատանքներ մինչև տասն և հինգ որ ժամանակով:

16. Տուգանքի կամ հարկադիր աշխատանքների կերպով աննպատակահարմարություն դեպքում, ի նկատի առնելով խախտման անշան լինելը, խախտողի վոչ բավականաչափ տեղակ լինելը և այլն, վարչական պատիժներ նշանակելու համար լիազորված մարմինները կարող են սահմանափակվել՝ հայտնելով խախտողին նախազգուշացում:

17. Պարտադիր վորոշումների խախտման համար վարչական պատիժները նշանակվում և ի կատար են ածվում այն ընդհանուր կանոնների համաձայն, վոր սահմանված են վարչական պատիժներ նշանակելու և ի կատար ածելու համար (տես վարչական պատիժների մասին կանոնադրությունը ստորև բերված հոդվածներում նշած բացառություններով):

18. Ռայոնական գործադիր կոմիտեների և քաղաքային խորհուրդների (այն դեպքում, յերբ վերջիններին յենթակա յեն և գյուղական վայրերը) պարտադիր վորոշումներով, այս վորոշումների խախտման համար գյուղական վայրերում պատիժներ նշանակելը կարելի յե վերապահել գյուղական խորհուրդներին: Գյուղական խորհուրդները այս դեպքում պատիժ են նշանակում այն կարգով, վոր սահմանված և գյուղական խորհուրդների կողմից պարտադիր վորոշումներ հրատարակելու և նրանց խախտման համար պատասխանատվության մասին կանոնադրությունով: Պատիժն այս դեպքում չի կարող տասն ռուբլի տուգանքից կամ մինչև հինգ որ հարկադիր աշխատանքից ավելի լինել, յեթե պարտադիր վորոշումով չի սահմանված ավելի փոքր պատիժ:

19. Այն քաղաքներում, ուր գոյություն ունեն քաղաքի միլիցիայի բաժանմունքներ, պարտադիր վորոշումների խախտման համար վարչական պատիժներ նշանակելը կարելի յե նույն վորոշումներով վերապահել միլիցիայի այս բաժանմունքների պետերին, վորոնք այս դեպքում խախտողներին կարող են նշանակել պատիժներ նախազգուշացման և տուգանքի ձևով՝ Թիֆլիսում—տասն ռուբլուց վոչ ավելի, չվճարելու դեպքում փոխարինելով այս պատիժը հարկադիր աշխատանքներով մինչև հինգ որ ժամանակով, իսկ այլ քաղաքներում—մինչև հինգ ո., փոխարինելով չվճարելու դեպքում, հարկադիր աշխատանքներով մինչև յերեք որ ժամանակով, յեթե պարտադիր վորոշումով չի սահմանված ավելի պակաս պատիժ:

[1932 թ. հոկտեմբերի 23-ին (ՎՍՍՀ Ո. Ժ. 1932 թ. № 24, հոդ. 237)]:

20. Յեթե 18 և 19 հոդվածներում նշած դեպքերում գյուղական խորհուրդը կամ քաղաքի միլիցիայի բաժանմունքի պետը անհրաժեշտ են համարում նշանակել ավելի մեծ պատիժ, քան այդ վերապահված և իրենց, նրանք չնշանակելով պատիժ, գործը ներկայացնում են ռայոնական գործադիր կոմիտեին, քաղաքային կամ քաղաքային ռայոնական խորհուրդին կից

վարչական պատիժներ նշանակող համապատասխան հանձնաժողովին (վարչական պատիժների կանոնադրության 4-րդ հոդ. ՎՍՍՀ Ո. Ժ. 1932 թ. № 24, հոդ. 236):

[1932 թ. հոկտեմբերի 23-ին (ՎՍՍՀ Ո. Ժ. 1932 թ. № 24, հոդ. 237)]:

21. Թիֆլիսի քաղաքային խորհուրդն իրավունք ունի Թիֆլիս քաղաքի համար հրատարակվող պարտադիր վորոշումներում, վոր տնորինում են կարգը հասարակական տեղերում և կարգավորում յերթևեկը փողոցներում, ճիշտ նշելով խախտման տեսակն և նշանակելով խախտման համար մի վորոշ տուգանք, սակայն յերեք ո. վոչ ավելի, սահմանել այս պարտադիր խախտումների համար (տրամվայների, ավտոմոբիլների, կառքերի, ձիերի, հեծանիվների յերթևեկի կանոնների խախտումներ, ծխել, պապիրոսի մնացորդների շարտելը, աղտոտումն և այլն) տուգանքի գանձումներ հենց խախտման տեղերում:

22. 21-րդ հոդվածում նախատեսված դեպքերում՝

ա) տուգանքի գանձումը կատարում են միլիցիայի աշխատակիցներն կամ այն պաշտոնյաները, վորոնք ամիջապես հսկում են սույն պարտադիր վորոշումների կատարման վրա. այս անձինք պետք և ճշտությունը նշված լինեն պարտադիր վորոշման մեջ.

բ) գանձումը կատարվում և առանց արձանագրություն և վորոշում կազմելու, միայն տուգանք գանձելու համար տրվում և ընկալադիր.

գ) պարտադիր վորոշման խախտման տեղում տուգանք չվճարելու դեպքում, տուգանքի յենթարկված անձը պետք և ստորագրություն տա ընկալադրի գրքույկում այն մասին, վոր իրեն հայտարարված և տուգանելու մասին և պետք և ցույց տա իր հասցեն, պարտավորվելով յերեք որվա ընթացքում ներկայացնել տուգանքը ռայոնական միլիցիայի կառավարչությունը.

դ) այն դեպքում, յերբ տուգանքի յենթարկված անձը հրաժարվում և տուգանք վճարելուց կամ ցույց չի տալիս իր հասցեն, նաև այն դեպքում, յերբ կասկած և ծագում, վոր նա ճիշտ չի ցույց տվել իր ով լինելը կամ իր հասցեն, ընդհանուր կարգով կազմվում և արձանագրություն պարտադիր վորոշումը խախտելու մասին:

յե) «դ» կետում նշած դեպքում քաղաքի միլիցիայի բաժանմունքի պետի վորոշումով տուգանքը կարելի յե մեծացնել վոչ ավելի քան յերեք անգամ, յեթե այդ մեծացնելու հնարավորությունը նախատեսված և պարտադիր վորոշումով:

23. Սույն վորոշման 19-րդ հոդ. և 22-րդ հոդ. «բ» և «յե» կետերում մատնանշած դեպքերում պատիժ նշանակելու վորոշման դեմ գանդատները

